

SZEGEDI KOVÁCS GYÖRGY

Hattyúk

A tanárnő kiosztotta a kenyereket
a kicsik között, s kezdődhet
a kollektív hattyú etetés.
A lányok jobban élvezték,
ahogyan örömeiket belefönták
perceik kis babaruháiba.
És a Balaton,
mint egyetlen nagy könny,
elkészítette már szív alakú kavicsait,
s a palástjukra írt titkokat;
egykori lépteink
a múlt ködlő városában,
hol egy csöndbe öltözött ikon
a beteljesülés maga.

Laodicea

Kitömött fényű, foltos nappalaink közt,
a lassan szétúszó arany-részletekben,
mint lakatlan vasárnap, áll a ház.
Így élünk mi odabent,
gyötrelmeink felhőátvonulásaiban,
élettelen csöndjeink puha párnái közt
egyre csak aluszunk, lelassult szívvel,
tátott szájjal és nyitott szemmel.

Cipők

apró cipő
új még
élénk tarka színek
kiscsikós ragyogás

ez nagyobbacska
már vagányosabb
pattogós fürge
sáros az alja
füves az oldala

ez meg nagy már
csinos elegáns
telihold ruhája
közel az ajtóhoz
egyre közelebb

ezt keverem néha az előzővel
büszke a tartása
olyan bölcs királynés
és fényes
mint a hideg téli hajnalok

bezzeg ez
ápolatlan szutykos kopadék
úttalan utakon járó felelőtlenség
sosincs meg a párja

sarkán letiporva
lyukas talppal
kopaszra kopottan
magányosan legbelül
meg egy pár mamusz